

ראש הממשלה

ירושלים, ט' בתשרי התשנ"ה
14 בספטמבר 1994

מספר: 9 (2)

לכבוד
עו"ד אברהם ואנונו
רחוב היל יפה 8/7
חדרה

שלום רב,

קרأتني בעניין את פרוטוקול הדיון ואת פסק הדיון, שניתנו בעניינים של מרשים, גיל
שרון ואחותה וענונו.

הבינות כי ההצעה לפנות אליו ולהביע חריטה על המעשה שבגינו הורשו, באה מצד
הנאשמים במסגרת הטיעונים לעונש, וכי בהם"ש רשם אותה לפני בಗזר דין.

אליבא דאמת, אף שבית המשפט לא הקל בראש - ובצדק - במשיחסם של הנאשמים, אני
בטוח כי הדברים שכטב בקשר לכך משקפים את מלא החומרה שיש, לדעתו, לייחס
לעבירה שביצעו.

מדינת ישראל מוציה בעצם ימים אלה על פרשת דרכים. היא צריכה להחליט מה תהיה
מערכת יחסיה עם המדינות הערביות השכנות ועם העם הפלסטיני היושב בארץ ישראל;
היא צריכה להחליט מה יהיה תוכנם של ההסדרים המדיניים ומה המחיר שתשלם
בעבורם.

אין צורך לומר שמדובר בהכרעות גורליות. אין דרך קלה לקבל הכרעות כאלה.
באופן טבעי, מתלווה לקבלתן ויכול נזק המשקף את החלקים השונים של הציבור
 הישראלי ואת מגוון הדעות הקיים בו.

וכוח כזה הוא נשמת אפה של הדמוקרטיה.

עלינו לעשות הכל כדי שהחופש הביטוי ישמר ללא שהוא הופך למלחמה אחים, ועלינו
להבטיח מצב שבו יכולים המוסדות המוסמכים של המזינה לעשות את הפעולות שהם
מופקדים על ביצוען מבלתי שהם חושפים עצמים לאלים.

מרשים שברואו את אחד הקודים הבסיסיים ביותר בחברה הישראלית: הם זנוחו את כל
כל הבלתי הלגיטימיים העומדים לרשותם במשפט דמוקרטי, והעדיפו לקרוא
להציגתו של ראש הממשלה.

ראש הממשלה

על אף החומרה הניבתת מן המעשה, הרי באוירת הסליחות של ערבי יום הכיפורים, אני רואה לנכון לקבל את ההतנצלות, ובאופן איני - לסלוח.

אני מקווה כי החריטה היא כנה, כי הלקח מן המעשה נלמד על ידי מושcid וכי הוא ישמש תמרור אזהרה לכל מי שמהරרים בבחירה של דרך אלימה על פני אמצעים חוקיים. לא רק חייו של ראש הממשלה מוטלים כאן על כף המאזניים אלא חייה של החברה הישראלית כחברה יהודית ודמוקרטית.

ברכה

יצחק רבין